

DECIZIA nr. 103

Directia Generala a Finantelor Publice a fost sesizata de Administratia Finantelor Publice asupra contestatiei prin care se contesta masurile stabilite prin Deciziile de impunere referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente impozitului pe veniturile microintreprinderilor, impozitului pe veniturile din dividende distribuite persoanelor juridice si calculate la varsaminte din profitul net al regiilor autonome.

Petenta sustine ca accesoriile calculate la impozitul pe veniturile microintreprinderilor nu sunt datorate intrucat nu au la baza o suma certa datorata, ci se refera la unele erori de raportare prin declaratiile periodice privind bugetul consolidat al statului si pentru care au fost depuse declaratii rectificative.

Arata ca nu datoreaza accesorii nici la impozitul pe veniturile din dividende distribuite persoanelor juridice, intrucat obligatia fiscala pentru care s-au calculat aceste dobanzi si penalitati figureaza la "impozit pe venituri dividende" tot la bugetul consolidat al statului.

De asemenea, mentioneaza ca sumele pretinse ca fiind corespunzatoare varsamintelor din profitul net al regiilor autonome nu sunt datorate, neavand ca baza de calcul o suma certa, societatea fiind "SRL" si nu "RA", asa cum rezulta din CUI si evidenta fiscala. Considera ca accesoriile calculate ca dobanzi si penalitati se refera la niste erori de raportare "si la faptul ca anumite sume ce nu s-au regasit in declaratiile fiscale, s-au trecut automat la impozite la regiile autonome".

In concluzie, petenta considera ca nu datoreaza nici o suma din accesorii, solicitand efectuarea unui control fiscal care sa stabileasca eventualele diferente in plus sau in minus, pe baza datelor din evidenta contabila si data achitarii.

Organul de colectare al Administratiei Finantelor Publice, prin deciziile de impunere mentionate mai sus a stabilit dobanzi si penalitati de intarziere, in conformitate cu prevederile art.85 lit.c) si art.114 din O.G. nr.92/2003 republicata, privind Codul de procedura fiscala.

Prin referatul motivat cu propuneri de solutionare a contestatiei, se propune desfiintarea Deciziilor contestate, precizandu-se ca pentru corectarea debitelor declarate eronat, petenta a intocmit si depus la organul fiscal teritorial declaratii rectificative, urmare carora se corectea declaratiile depuse initial in sensul diminuarii obligatiilor declarate anterior.

Este citat art.88 - referitor la "Stabilirea obligatiilor fiscale sub rezerva verificarii ulterioare" din OG nr.92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala, precum si un paragraf din adresa emisa de MFP - Directia Generala de Colectare a Creantelor Bugetare, in care se precizeaza:

"In categoria erorilor materiale produse la preluarea datelor privind inregistrarea obligatiilor bugetare se adauga in mod exceptional si erorile efectuate de contribuabili in completarea Declaratiei privind obligatiile de plata la bugetul general consolidat, corectate prin declaratia rectificativa [...]".

Se concluzioneaza ca pentru remedierea erorilor urmeaza sa se efectueze control fiscal, si in consecinta reglarea evidentei fiscale cu evidenta contabila a contribuabilului, prin intocmirea Notei de reglare evidenta contabila - evidenta fiscala, cu respectarea celor precizate in adresa sus mentionata.

Cauza supusa solutionarii consta in a stabili daca accesoriile inscrite in deciziile de impunere atacate sunt calculate corect. Luind in considerare constatările organului de

colectare, motivele invocate de petenta, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare pe perioada impusa, se retin urmatoarele :

Petenta nu depune copii de pe decalariile fiscale initiale si nici dupa declaratiile rectificative prin care sa demonstreze tipul creantelor fiscale declarate de contribuabil care au fost inscrise incorect in fisa pe platitor.

Conform prevederilor art.83 alin.(1) lit.a), coroborate cu art. 80 alin.(2) si alin.(3), cu art.82, precum si cu art.84 alin.(4) din O.G. nr.92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala:

“Art. 83 - (1) Impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declaratie fiscala, in conditiile art.80 alin.(2) si art.84 alin.(4) [...]”

“Art.80 - (2) In declaratia fiscala contribuabilul trebuie sa calculeze cuantumul obligatiei fiscale, daca acest lucru este prevazut de lege.

(3) Contribuabilul are obligatia de a completa declaratiile fiscale inscriind corect, complet si cu buna credinta informatiile prevazute de formular, corespunzatoare situatiei sale fiscale [...]”.

“Art.82 - Declaratiile fiscale pot fi corectate de catre contribuabil, din proprie initiativa”.

“Art.84 - (4) Declaratia fiscala intocmita potrivit art.80 alin.(2) este asimilata cu o decizie de impunere, sub rezerva unei verificari ulterioare, si produce efectele juridice ale instiintarii de plata de la data depunerii acesteia”.

In conformitate cu art.88 alin.(2) din O.G. nr.92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala, “Decizia de impunere sub rezerva verificarii ulterioare poate fi desfiintata sau modificata, din initiativa organului fiscal sau la solicitarea contribuabilului, pe baza constatarilor organului fiscal competent”.

Intrucat nu se poate stabili cu exactitate obligatiile fiscale ale contribuabilului, este necesara efectuarea unui control fiscal in urma caruia sa se regleze evidenta fiscala cu evidenta contabila a contribuabilului.

In drept, sunt aplicabile prevederile art.186(3) din OG nr. 92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, care stipuleaza:

“Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare”.

In consecinta, se impune sa se verifice concordanta dintre sumele inscrise in declaratiile fiscale si cele datorate de societate si implicit sa se stabileasca obligatiile reale ale contribuabilului, fapt pentru care au fost desfiintate deciziile de impunere referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul precedent, urmand ca societatea sa fie analizata de un organ de control fiscal care sa stabileasca cuantumul accesoriilor datorate in functie de obligatiile bugetare stabilite in baza evidentei contabile si de data stingerii acestora.